

faa Udgifterne længere ned, kan jeg for saa vidt fuldt ud dele, men det er ikke Ministeriet, der har holdt igen med Hensyn til Nedsættelser, det er snarere det modsatte, der har været Tilfældet. Der er ingen i Folketinget, i Finansudvalget eller andre Steder, som har ønsket at stille Forslag om, at visse Udgifter skulde sættes endnu længere ned. De Forslag, der er stillet, er stillet af Regeringen, og de er tiltraadt, som de nu foreligger i Finanslovforslaget. Paa enkelte Punkter er Udgifterne noget større, end vi kunde have ønsket det, men paa Punkter, som har nogen praktisk Betydning, er der ikke stillet Forslag om Udstemning af Udgifter — jeg maa maaske have Lov til at se bort fra de 9 000 Kr. til Billedkunsten; Forslaget om at slette denne Bevilling er formentlig ikke stillet, fordi man mente derved at kunne lette Budgettet for næste Aar, men vel mere af principielle Grunde. Naar man altsaa ser paa Spørgsmaalet om at sætte Udgifterne ned, er der ikke fra anden Side stillet Forslag, som er blevet modarbejdet af Regeringen, saa det har sikkert ikke været muligt at komme længere ned i Øjeblikket.

Det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes), den ærede Ordfører for det radikale Venstre, talte om den sene Forelæggelse af Finanslovforslaget for Landstinget, og det ærede Medlem udtalte, at det var ønskeligt, at Forslaget kom noget tidligere. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være ønskeligt, om der kunde være noget mere Tid for Landstinget til at behandle det, men det kan jo ikke altid ske, og det skete heller ikke altid i det ærede Medlems Finansministertid; Finansloven for 1919—20 blev først forelagt den 26. Marts 1919, altsaa netop samme Dato, paa hvilken det er lykkedes mig at faa Finanslovforslaget forelagt. Den Slags Ting kan naturligvis hænde, om end man beklager det; jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem ogsaa den Gang har udtalt, at han gerne vilde være kommet tidligere med Finansloven, men der kan jo indtræffe saadanne Forhold i et Aar, maaske i mange Aar, at Vanskelighederne ikke er til at overvinde, saaledes at Finansloven ikke kan komme frem for.

Endvidere talte det ærede Medlem om Valutalovens Bestemmelser om Afgifter til Afbetaling af Statens Laan i Nationalbanken og om Bestræbelserne for at bringe

Seddelmængden ned. Det er rigtigt, at Seddelbeholdningen er gaaet væsentligt ned siden Lovens Vedtagelse, og det, at Staten har betalt de Penge tilbage, som den skyldte Nationalbanken, og at den ikke har haft Overtræk i Banken, har jo ogsaa bevirket, at Seddelmængden har kunnet gaa ned. Men saa vidt jeg forstaa — jeg skal jo ikke i den Forstand svare for Nationalbanken —, er Banken af den Anskuelse, at den bør have bragt Seddelmængden noget længere ned, end den er i Øjeblikket, hvis det kan ske uden alt for stort Besvær. Nationalbanken maaler nemlig Størrelsen af den Seddelmængde, der bør være, ikke alene efter Gulddækningen. Det er naturligvis betydningsfuldt at se, hvilken Gulddækning der er, men det siger i og for sig ikke noget om, hvor stor Seddelmængden bør være for at dække det Kapitalbeløb, der behøves. Det er to forskellige Ting, som hver for sig har deres store Betydning, og Nationalbanken har naturligvis ikke noget Ønske i Øjeblikket om at nedbringe Seddelmængden for at faa en større Gulddækning, men den har et Ønske om at komme lidt længere ned endnu, for at der kan være en mindre Seddelmængde i Omløb. Derfor tror jeg endnu ikke, man kan sige, at man er naaet saa langt, som Banken finder det ønskeligt. Jeg tror, at Seddelmængden i Forhold til Prisniveauet ligger noget over det, den var før Krigen. Men Valutaloven har sikkert haft Betydning for Indskrænkningen af Seddelmængden derved, at Staten har betalt sin Skyld tilbage, og at den ikke har haft Overtræk, i hvert Fald ikke af Betydning, siden Skatkammerbevissystemet kom i Gang.

Det ærede Medlem anstillede en Beregning over, hvor meget der var tilbage af Gælden til Nationalbanken, og kom til et andet Beløb end det, der fremgaar af Finanslovforslaget, idet det ærede Medlem regnede alle de Beløb sammen, som er indgaaet i Valutaafgift og Omsætningsafgift for Motorkøretøjer i 2 Aar. Det er rigtigt, at naar man lægger disse Tal sammen, kommer man til et større Beløb end det, der er afregnet paa Gælden til Nationalbanken. Dette hænger imidlertid sammen med, at en Del af Beløbet af den nævnte Omsætningsafgift var brugt, inden det blev bestemt, at Afgiften skulde bruges til Afbeta-